

Gondolatok október huszonharmadikán

Kik ezek az emberek a magyar parlamentben és a közéletben, akik évtizedek óta uszítanak Orbán Viktor, megválasztott magyar miniszterelnök ellen, átkozzák, mocskolják, legazemberezik, lelkük fertőjének legmélyéből gyűlölik őt?

Gyurcsány Ferenc, aki éveken át hazudott az álnokul megszerzett miniszterelnöki székben, akit lenyűgözött a forradalom ötvenedik évfordulóján a budapestiekre lecsapó gyalázatos rendőrterror, most gondolataival kérkedik az őt továbbra is bálványozó hallgatóságának. Gondolatainak lényege Magyarország újbóli kiárusításának szándéka, az ország beolvasztása egy egyesült európai katyvaszba, amelyben nincs többé szabad és független magyar haza, amelyért minden szabadságharcunkat vívtuk. Meg még azt sulykolja, hogy a külhoni magyar ne szavazhasson, mert nem itt fizet adót. Nem akar tudni arról, hogy a külhoni magyar életét is döntő mértékben befolyásolja, hogy milyen kormánya van Magyarországnak, meg persze arról se, hiszen fel se fogja, hogy mennyi „adót” fizetett az elszakított magyar az elmúlt száz évben.

És a legújabb parlamenti performansz „hősei”, akik képtelenek a legelemibb emberi tisztesség hangján beszélni. Például az önmagát magas lóra emelő jobbikos senki, aki mögött az eszelős gyűlöletbeszédnél kívül nem található semmilyen teljesítmény. Vagy a mindig elborult tekintetű Szabó Tímea, aki a sajtó- és egyáltalán a szabadság hiánya miatt toporzékol, miközben Orbán Viktor és mások ellen megengedett minden elképzelhető rágalom, hazugság, akár egészen a hungarocellból összetákolt szobor szétveréséig és rugdosásáig, minden következmény nélkül.

Vagy itt van a „független” Hadházy, aki nemrég a TV székházban csúszott-mászott a többi jeles parlamentterrel, Varjú Lászlóval, a patkányozó, „kurva erős” ötlettel előrukkoló Bangónéval, Kunhalmi Ágnessel, és a többiekkel együtt fetrengett, ajtónak vágódott, -- most büszkén emelgette a trágár szavakat lobogtató

papírjait. Azon nyomban megkapta az ATV kitüntető figyelmét Rónai Egon magasröptű műsorában.

És ezeket magyar választópolgárok juttatták az ország legtiszteletreméltóbb közintézményébe!

A kedves budapestiek, akik már letették a garast az olimpia ellen összegyűjtött 260.000 aláírásukkal, most kerületi polgármesternek választották Niedermüller Pétert, aki elévülhetetlen érdemeket szerzett a gátlástalan hazugságokat tartalmazó Sargentini-jelentés létrejöttében és elfogadásában.

Döntően ugyanezek a választók juttatták európai parlamenti székbe a momentumos, bűbájos Cseh Katalint, akit végtelenül idegesít az „úgynevezett” magyar nemzeti értékek védelmének hangoztatása.

És Budapest dicsőségére sikerült Tarlós István helyett Karácsony Gergelyt ültetni a főpolgármesteri székbe, aki mögött vajmi kevés valós teljesítmény sorakoztatható fel, miközben Tarlós István és munkatársai tevékenysége nyomán Budapest lett a leginkább ajánlott úti cél Európában, a legélhetőbb város a térségben, Bécs mögött, és 170 projekt valósult meg, amelyek egytől egyig a fővárosiak jobb életét szolgálják.

Karácsony Gergely XXI. századi Budapestet ígér, úgy, hogy máris a világraszóló Liget-projekttel kötözködik, és nem akar atlétikai világbajnokságot. Emellett néhány „aprósággal” fűszerezi a kedélyeket: Miközben lenácizza Wass Albertet (vajon honnan veszi ezt a hülyeséget? A románoktól?), díszpolgárrá akarja avatni Demszky Gábort, mert, hogy húsz évig volt a főváros élén. De, hogy ezalatt mit csinált, hogy például a véres 2006-os október után kitüntette Gergényi Péter főkapitányt, a vérlázító rendőrterror parancsnokát, az nem nyom semmit a latban. Meg pl., hogy azért nem engedett szobrot állítani Vasvári Pálnak, mert a románok, miután „kiskossuth”-ként büszkén meggyilkolták, háborús bűnösnek tartják. És a többi, a négyes metró, stb.

Orbán Viktor, aki Nagy Imre újratemetésén a legigazabb beszédet merte elmondani, aki, miután munkatársaival kivezette a Gyurcsány-Bajnai-kormány által teremtett csődközeli helyzetből,

felszálló pályára állította a magyar gazdaságot; aki, látva a vészjósló demográfiai helyzetet, bevezette az egyedülálló családtámogatási rendszert Európában; autópályákkal szelték keresztül-kasul az országot, rekord idő alatt rendeztek sikeres úszó világbajnokságot, és felsorolhatatlan, hogy még mi mindent valósítottak meg.

De, ha mindezt nem tette volna, hanem, csupán Antall József, a balliberálisok által már-már hírhedtté tett kijelentése (Lélekben 15 millió magyar miniszterelnöke kívánok lenni) után, végre olyan nemzetpolitikát valósít meg, amely egyben tekint nemcsak a Kárpát-medencében elszakított, hanem a világban szétszóródott magyarságra, támogatja gazdasági, erkölcsi, lelki megerősödését, emelt fővel és egyenes gerinccel való megkapaszkodását ezeréves szülőföldjén vagy a nagyvilágban---akkor is aranybetűkkel írta be a nevét a magyar történelembe. Mindig és mindenben a magyar nemzeti érdeket, az ország függetlenségét és szuverenitását szolgálta és szolgálja. Szégyene mai valóságunknak, hogy ellene ágálnak naponta és óránként „Tökmag Jankók” és „hígfejű törpék”.

Milyen jogom van nekem október 23-án ezeket leírni? Talán azért, mert 1956-ban, 18 évesen marosvásárhelyi orvostanhallgatókként felvettük magnóra Tamási Lajos Piros a vér a pesti utcán című versét, lélegzet visszafojtva drukoltunk a szovjet csapatok távozásáért, az eszelős kommunista diktatúra végéért és vért akartunk adni a pesti srácoknak és diákoknak. Majd mindezt, meg mást is, a fejünkre olvasva három társammal együtt kirúgtak az egyetemről. Örültünk, hogy nem kerültünk börtönbe. Egy váradi fémárugyárban dolgozva kellett „bebizonyítanom”, hogy mégis jó lennék orvosnak. Az akkori Gheorghiu-Dej-féle kommunista humánus (mintha lett volna ilyen?) révén visszavettek és elvégezhettem az egyetemet.

Távol áll tőlem, hogy olyan fantasztikus magyarokkal mérjem magam, mint Makovecz Imre, Melocco Miklós, Karácsony Gábor, akiktől hallottam, hogy életük legnagyobb eseményének tartják 1956-ot. Ők itt voltak Budapesten, én Marosvásárhelyen, de nekem is, 81 éves életem legmeghatározóbb élménye a magyar forradalom volt és marad.

Dr. Kiss András
egykori nagyváradai belgyógyász és kardiológus főorvos

Pócsmegyer, 2019.10.23